

се срѣща: Trinabum, Strinabum и т. н. Проучването, въобще, въпроса дали Търново не датира отъ ранни слѣдъ Христа славянски колонии надъ Балкана е дѣло на бъдещата обстойна история на Търново.

Прабългарскиятъ устрѣмъ и зачалото на византийския периодъ.

Когато прабългаритѣ прѣгазили Дунава за посока на югъ отъ него въ 679 г., и съ намѣрението не да грабятъ, а да основатъ господарство, тѣ сж заварили цѣлия Полуостровъ заселенъ прѣдимно съ славяни. (Като казваме „цѣлия Полуостровъ“ то не значи, че славянитѣ сж били единственни негови поселници. Отъ заваренитѣ отъ славянитѣ чужди тѣмъ елементи на Полуострова сж днешнитѣ утайки: гърци, ромъни и албанци. Днешнитѣ гърци, ако и по колоритъ (въ лицето на езика си) да сж все още „елински“ потомци, носятъ значителни отпечатыци на римска, римо-византийска и славянска култури. Ромънитѣ сж романизирани туземци и пришелци на Полуострова отъ римския периодъ, а албанцитѣ — по-опоритѣ отломъкъ отъ илиритѣ, подобно на ирландцитѣ, като отломъкъ отъ древнитѣ гали (келти). И въ тритѣ тия етнически утайки славянитѣ ангажиратъ една голѣма частъ отъ своята кръвъ. Особно пострадаватъ тѣ въ покрайнинитѣ на Егейско море, Гърция и въ тия на Адриатическото море).

Прабългаритѣ се появяватъ въ Полуострова кждѣ срѣдата на V-я вѣкъ, но до 679 г. сж се подвизавали въ него като грабителни и колонизаторни, а не като завоеватели. Първитѣ нашествия на прабългаритѣ прѣзъ Дунава трѣба да се търсятъ още при тия на „хунитѣ“, като единъ отъ отломъцитѣ имъ. Имената утургури и кутургури не сж тѣй далечъ отъ тоя отломъкъ. Отъ съпоставянето имъ въ хроникитѣ съ имената на готитѣ се види, че най-силнитѣ съперници на тия послѣднитѣ, съ огледъ изгодитѣ отъ нашествия въ Полуострова, сж били прабългаритѣ. Можемъ смѣло каза, че готитѣ сж били принудени да напустнатъ Полуострова по силата на прабългарския тласкъ. Инѣкъ, мжно можемъ си обясни, защо именно въ епилога на ломбардското и готското емигриране къмъ Италия се замѣсва въ тѣй рѣзки форми името на прабъл-